

אוצר תהלות ישראל

מתוך דברי הגה"צ דתהלות ישראל זצוקללה"ה

מצב הזמן חלק א'

לאור המאורעות הקשות וסכנות הישוב ושוד ושבר נשמעים ומחדרים אימה ואין עוד נביא ואין איתנו יודע מה ומה ה' אלוך שואל מעמך. על כן ליקטנו מעט מזעיר ממה שהשאר אחריו ברכה מורינו הרב זצוקללה"ה לדעת מה יעשה ישראל.

מאמר פותח עינים

המבאר ומבחר איך להשקיף על מצב השעה בהשקפת התורה הק' ומהו חובתנו לעת כזאת.

מאמר זה יצא לאור כסלו תשע"ג לאור המצב שהיה אז ועתה שהמצב הוא דומה למצב של אז אף על פי שעתה המצב קצת שונה ויותר חמור בין מצד מציאות הדברים ובין מצד ירידת ההשקפה אצל הצבור ההמוני עם מחמת השפעות הלא טובות שנשפכו לאחרונה (בין מכה השפעות העתונים החרדים וקוי החדשות שהכתבנים אינם בני תורה ובני השקפות כשרות) ובין מכה כל ההרפתקאות הקשות וגזירות ומלחמות הריסת הדת שהצליח בעונותינו הרבים לקלקל הרבה את השקפות ההמון, בכל זאת ראינו לנכון להוציא לאור עוד פעם מאמר זה איך שהוא כי בוודאי יהיה מזה תועלת למבקשי ד' ומבקשי אמת ואמונה להבין דבר מתוך דבר להתחזק בהשקפת התורה הק' והאמונה הטהורה בסייעתא דשמיא.

תשובה לשאלה שנשאלה ממורנו הרב זצ"ל וזה תארה:

איך צריך להיות ההשקפה וההתייחסות למצב המלחמה של שבוע זה בדרום לפי השקפת ודעת התורה הק', והאם זה כבר התחלת מלחמה הגדולה של גוג ומגוג המצופה, אמנם הרי אנו רואים שמכל רבוי הפצצות שנשלחו וחלק מהם הגיעו למקומות יותר רחוקים ממה שהיה עד עתה ויותר תוך הישוב וקרוב מאד למקום שהיה עלול להיות ח"ו חרבן נורא ובכל זאת הקב"ה מצילנו מידם ולא קרה שם דבר האם הרי זה אומר שאין לנו להיות דאוגים על המצב מכיון שתהלה לקל לא קרה יותר מאסון אחד (שקרה בעונותינו הרבים הריגת ג' נפשות מאד חשובות בקרית מלאכי) ע"כ השאלה.

וזאת תשובת הרב: לא נביא אני ולא בן נביא שאדע את העתיד להיות ולפי קוצר ידיעתי אין היום בתקופה זו מי שיודע להגיד עתידות שאפשר לסמוך על דבריו וכפי שהמציאות העיד בשנים האחרונות שכל המגידי עתידות לא קלעו כלל, ומקובל בידינו מצדיקים אמיתיים מדורות שלפנינו שבעניני זמן הגאולה שלימה מי שיודע אינו אומר ומי שאומר אינו יודע.

אמנם מה שיש לדעת והוא השקפת התורה הק' שעלינו להתבונן בהענין על פי מה שלמדנו חז"ל (...) שכל מי שחלה ועלה למטה יהיה בעיניו כאלו העלוהו לגרדום (למקום שדינים במשפט) וכו' על כן גם במאורע זה בוודאי עלינו ללכת בדרך זו, והנה יש להתבונן במה שכבר הרחבנו על פי המבואר בנביא ובחז"ל שכאשר מצד הקטרוג ומדת הדין המתוחה עלול להופיע פורענות קשה ח"ו, אזי שולח ד' ית' לנו סימני פורענות במקומות הרחוקים מבני ישראל, ואם לא מתעוררים מזה הרי הוא מוסיף לשלוח פורעניות למקומות יותר קרובים ואחר כך כשעדיין לא מתעוררים שולח פורעניות לתוך העיר והמקום ששם נמצאים בני ישראל.

והנה נתבונן מה שקרה לפני שבועיים בארצות הברית אחרי מספר שנים שקורה כמה שטפונות גדולות ששטפו המוני אנשים ומדינה אחד באזור סין שנשטפה לגמרי, וכמו כן רעידות אדמה והרי געש (וואלקענא) בכמה מקומות וכל זה יחד עם רבוי האסונות הפרטיים שנתרבה בשנים הללו לאין מספר ד"י וכל זה עדיין לא פעל עלינו התעוררות מספיק לכן עתה נשלח לנו מאורע קשה זה בארצות הברית (כמו שכבר נתאר אצלנו במקום אחר).

ויש להתבונן שמאורע זה בארצות הברית היה דוקא במקומות שגרים בהם מספר גדול מצבור החרדים ושומרי תורה ומצוות, ובעיר אחת ראו עין בעין שהיו נזקים גדולים אצל אחינו בני ישראל והשכנים (שהם גוים) שגרים בסמוך למקום ההוא ממש לא קרה נזק, על כן יש לנו להבין משמעות הדברים שתובעים איזה דבר מאתנו הנקראים שומרי תורה ומצוות וחרדים, ומה שכאן לא קרה יותר מאסון אחד (לעת עתה וד' ירחם על ההמשך) אין זה מוריד מסימן ההתעוררות ואינו מרגיע כלום כי אפילו מעט קרבנות שהיו, על פי

השקפת התורה והיהדות הרי זה נחשב הרבה והרי זה סימן על עון הנמצא בעם כמו שמצינו בנביא אצל יהושע וכדו' ועל כן הסתכלות הזאת ההגיונית שאם מתוך כל כך הרבה לא נעדרו אלא כמה נפשות היא השקפת הגוים שמאמינים בטבע והגיון אבל לא כגוים בית ישראל וכמבואר ברמב"ן סוף פר' בא שהמאמין בטבע אין לו חלק בתורת משה ע"ש, ועוד יותר מזה שאפילו אם לא היה שום אסון גם כן לא היה מוריד מהחיוב להתעורר כמו שנתבאר כבר (במאמר הורידן ברחמים בגליון פר' נח ולך, ובמאמר מי נתן למשיסה יעקב בגליון פר' וירא ע"ש).

ונביא כאן עוד פעם מה שכבר הובא (שם) בשם החתם סופר בזה הלשון, בשנת תקס"ט לפ"ק באו הצרפתים במצור על עיר פרעסבורג ויורו חצים ובליסטראות אל תוך העיר והיה פחד ובהלה גדולה וסכנה עצומה ועל ידי נס פתאום יצאו האויבים משם, ואמר החתם סופר אנו רואים חסדי ד' שעשה עמנו נס לטובה ולא היה רק הפחדים והדאגות אבל אומר לכם כי אין מנס הזה עדיין ראייה שנצלנו כבר כי לפעמים עושה הקב"ה כן כעין התראה להודיע שנגזרה גזירה וצריכין לשוב ולהקדים תפלה לצרה ואז יהיו ראוים באמת להצלה, ואם ח"ו תקשו ערפכם הכונו למה שהוא קשה מן הראשונים ע"כ.

ויש לדעת שכן היה גם בזמן חרבן בית שני שמספר שנים לפני זה כשבאו הרומיים כמה פעמים ללחום נגד בני ישראל היה להם לבני ישראל נצחונות גדולות ואדירות על ידי גבורי חיל ענקיים שהיו בין בני ישראל כמבואר בספרי המלחמות מתקופה ההיא וגרשו את כל שונאיהם בהרג וחרב ואבדן ובבזיונות ונצחונות גדולות ועם כל זה מכיון שלא הבינו את הרמז והיו רגועים ובטוחים בעצמם בכחם ובנצחונותיהם ומכל שכן כשראו איך ששיחקה להם השעה ועל כן התווכחו עם חכמי הדור שכל להם לרצוא למלחמה בטענתם שאין מספיק זכויות לנצח ולא יסתייע מילתא כמבואר בגמ' גיטין (נו.), אמנם זה היה נראה להבריונים נגד המציאות ממה שראו בעינים כנזכר ולכן לא קבלו דבריהם.

אמנם בסופו של דבר חיזק ד' ית' את רוחם של השונאים לבא עוד פעם וכך בא טיטוס הרשע באומץ גדול ולהפתעת כל הגבורים ואנשי הבריונים קרה מה שקרה בעונותינו הרבים בחרבן הגדול והגלות שנמשכה אחרי זה ושעדיין לא השתחררנו ממנה עד היום.

על כל פנים יש לנו ללמוד מהשקפת חז"ל של לפני חרבן וכמו כן מדברי החתם סופר שהבאנו איך הוא השקפת התורה הק' בדברים כאלו שלא מתפעלים מההצלחות ואפילו מנסים שניצולים על ידיהם ולא דנים לפיהם אלא דנים ומודדים איך נראים פני הדברים על פי מדת הזכויות שלנו כי רק

יש להבין מה שמצב הסכנה מופיע כמה פעמים זה אחר זה, זה לרמז לנו שהפורענות שעלול ח"ו לבא הרי הוא מאד חמורה ד"י ולכן הרי זה קשה לפני ד' ית' כביכול לתת להגזירה להתקיים ח"ו על כן הרי הוא מזהיר אותנו עוד פעם ועוד פעם כי אף על פי שפנינו עורף כלפי הרמזים והאזהרות הראשונות בכל זאת עדיין רחמיו מרובים עלינו ורצונו ית' עז שסוף כל סוף יתעורר לבבנו הערל ונבטל את הפורענות כפי מדתו ית' שהוא רוצה בתשובת הרשעים ועד יום מותו מחכה לתשובתו.

ואין להקשות שמאחר שגלוי וידוע לפני ד' ית' שלא יתעוררו גם בפעם הזאת כמו שרואים בחוש אם כן למה שולח לנו עוד פעם האזהרה², אמנם התשובה לזה היא כי זה לא לחנם כי בוודאי שבכל פעם שמופיעה הסכנה עוד אנשים (על כל פנים יחידים) מתעוררים באמת ונמצא אין דבריו ית' חוזרים ריקם אלא כל פעם הרי זה מציל עוד אנשים וכל יהודי שניצל הרי זה חשוב ויקר מאד אצל ד' ית', אמנם הכאב עדיין גדול מאד על ההמון עם שעדיין לא התעוררו וחבל על דאבדין ח"ו.

ועל כן עתה בזמן ומצב זה החובה גם על כל הכלל וגם על כל יחיד לשים לבנו לבדוק את עצמנו היטב ולעשות דין וחשבון היטב על כל מעשנו והנהגתנו והשקפתנו ומחשבות לבנו האם אנו קרובים לד' ית' והוא נמצא תוך לבנו תמיד כמו שכתוב שוית' ד' לנגדי תמיד או שח"ו הרי הוא שכוח מלבנו כי לבנו טרוד בטרדת ורדיפת העולם הזה והבליו והאמונה בכחי ועוצם ידי וחסר לנו בטחון בד' בין בעיני פרנסה שמאמינים ח"ו בהשתדלות הטבע ובפרט בעבודה זרה של היום שמאמינים בכח הטבע וההגיון ורודפים אחריה ומאמינים בבעלי מקצוע שמהם תבא ח"ו ישועה לנו שזהו ממש העבודה זרה של היום (כמו שכבר נתבאר אצלנו בשאר מקומות) וגם עלינו לבדוק את לבנו כמה אנו מצפים כל יום לביאת משיח צדקנו וכמו שאנו אומרים ב"ג עיקרים אחכה לו בכל יום שיבא.

ויש להוסיף שאפילו אם איזה אדם ימצא עצמו נקי מחטא ועל כן אינו מרגיש שעליו לשוב ולתקן עצמו ולשפר דרכיו, וכמו כן מי שאדרבה רואה את עצמו ככולו חייב ועל ידי כן הרי הוא מתיימש מלשוב כי הרי הוא מרגיש אנוס מכיון שלפי דעתו אין לו אפשרות לתקן ריבוי חטאיו ולכן הרי הוא יושב בחיבוך ורפיון ידים, אמנם יש לאלו שני סוגים הנזכרים לומר לעצמם שאם אינני יוצא בגין עצמי אצא בגין אחרים ויעורר עצמו לתקן ולשפר דרכיו (כי הרי תמיד אפשר למצוא מה לשפר ולחזק ולהוסיף במצבו הרוחני ובעבודתו את ד' ית' וגם הסוג השני הנזכר שהוא מיואש מעצמו לתקן את עצמו בשלימות כראוי לו, אמנם בכל זאת יעשה אפילו חלק כמה שכן אפשר לו ואפילו אם זה לא יעזור עבורו לפי דעתו כי לא יפדה אותו מעונותיו מכיון שאין תשובתו שלימה בכל זאת יעשה כמה שיכול) ויכוון שזה יהיה לטובת זכות הכלל כפי המבואר בספרים הק' שכאשר אחד מכל הכלל ישראל מתעורר לתשובה על ידי כך הרי הוא גורם שעוד בן אדם ואפילו הרבה בני אדם יתעוררו גם כן לתשובה כי הלבבות של כל בני ישראל קשורות זה לזה ולכן מחשבה של כל יהודי אפילו בסוף העולם משפיעה באפס מה על כל הכלל ובפרט אם יכוון לשם כך ויאמר בשם כל ישראל, ואחרי שיעשה כך הרי הוא נהיה ממזכי הרבים וזכות (ופרקליט) זה יעזור לו שיוכל גם הוא לשוב ולתקן עצמו מכח מצוה גוררת מצוה ובפרט מצוה דרבים ובזה יהיה לו סיוע מיוחד משמים לפי מה שאמרו חז"ל (אבות ה' יח) בשכר המזכה את הרבים שאין חטא בא על ידו, ולכן בכל אופן שהוא יש לכל אחד ואחד לעת כזאת לעסוק בתשובה ושיפור מעשיו בין לעצמו ובין לזכות אחרים ולהציל את כל הכלל מגזירת כליון ח"ו.

ודי בזה בכדי להבין איך להשקיף על המצב ושישימו לב להתעורר לתשובה שלימה טרם שיטרוף השעה ולא יוכלו כבר לתקן ולעצור את הפורענות ח"ו, ויהי רצון שיערה ד' ית' עלינו רוח טהרה ותשובה ונשוב אליו באמת ובלב שלם למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה אלא נזכה לקבל עלינו עול מלכות שמים כראוי וכנכון ועל ידי כך יראו עינינו וישמח לבנו בביאת משיח צדקנו והגאולה שלימה ברוב רחמים וחסדים במהרה בימינו אמן.

זה הדבר שעל פיו קובעים בשמים למי יהיה הנצחון לבסוף בעתיד¹ ולכן רק על זכויותינו אפשר לסמוך ולבטוח בסייעתא דשמיא מה שאין כן הכחי ועוצם ידי וכמו כן הנסים כל זה הם דברים שיכולים להשתנות כמו רגעי ויפול הכל בפח וכמו שאירע בזמן החרבן כנזכר.

ועל כן כאשר רואים ישועות והצלות ובפרט כשזה מעל דרך הטבע יש לנו להתבונן ולבחון את הענין בקו מדידה על פי חשבון נפש, ואם אחרי ההתבוננות והחשבון יוצא לנו שאנו ראוים או על פי רבוי זכויות הכלל או על פי מה שהתעוררנו לתשובה ותפלה וצדקה כשהגיע הצרה או הפחד מהצרה אזי יש לנו להניח שכבר בטלה הרעה והקטרוג מעלינו, ועל כן יש לנו לשמוח עם הישועה ולעשות יו"ט להודות ולהלל לשמו ית' על הנסים וההצלה ועל שנתקבל תשובתנו ותפלתנו לפניו מרוב רחמיו וחסדיו ית'.

מה שאין כן אם אחרי הדין וחשבון יוצא לנו שאין אנו ראוים לכל הנעשה אתנו אזי יש לנו לדאוג על העתיד עוד יותר ממה שלפני הישועה כי אז היה עדיין תקוה שנתעורר ונבטל את הדין ולכן הצרה שהיתה נראית לעינינו לא היתה עדיין מוחלטת בשמים שתגוע אלינו מה שאין כן עתה אחרי שנכשלנו בהנסינו ומבחן הרי גדלה צעקת הקטרוג בשמים ח"ו ומי יודע מה ילד יום ח"ו², ועי' מה שכתב האור החיים הק' (ויקרא כו כד) שכאשר נשלח משמים צרה לאדם לעוררו לתשובה ואינו מתעורר אלא אומר מקרה הוא (ממקרי הטבע) אזי בזה עונו נעשה הרבה יותר חמור מבשעה שחטא וכשבא פעם שני' עונש כבר לא נותנים לו כל כך ההזדמנות להתעורר ולשוב בתשובה ע"ש.

ועל פי דברי האור החיים הק' יש להבין מה שרואים לפעמים בעת הופעת איזה צרה ח"ו שכולם מתעוררים לתשובה ולתפלה ולפעמים לא מתעוררים והסיבה הנראית הוא לפעמים לא נודעת ולא מובנת למה כולם בתרדמה ולא מתעוררים ולפעמים יש סיבה הגיונית למה לא מתעוררים כי זה בא בצורה שיש לו לאדם במה לבטוח בדרך הטבע, או כמו המצב היום שמכיון שנראה בתחלת הופעת הדבר הצלות ונסים וכמו כן פעמים הקודמות היה ישועה והצלה ומכל שכן אם זה כבר היה כמה פעמים לכן יש להאדם השטחי ישועה להרגיע את לבו ולאמר שלום יהיה לי אף על פי שבשירותי לבי אלך וכבר נתבאר לעיל שזה במכוון כך כדי שיהיה לנו בזה ניסיון ומבחן אבל המאמין שיש דין וחשבון בשמים על כל דבר הוא יבין שאי אפשר להיות רגוע.

אמנם מאחר שכבר הזהירו ועוררו אותנו כל כך הרבה פעמים לכן אין לנו זכות להתעורר בקל על כן מפילים עלינו תרדמה או חשבונות הגיוניות שיימנעו אותנו מלהתעורר בקל ורק מי שיתאמץ ויתבונן היטב הוא יזכה להבין הרמז ולקלוט את ההתעוררות המבוקשת.

ועלינו להבין שכל מה שמראים לנו את הנצחונות וההצלות הרי זה כדי שיהיה מבחן ונסיון עבורנו לראות אם אנו מאמינים בהכחי ועוצם ידי ועוד האם אנו חושבים ח"ו שאין דרכיו ית' משפט ולית דין ולית דין ח"ו ואינו כועס עלינו אפילו בשעה שמרגיזים כלפי מעלה ועל כן ד' ית' עושה לנו נסים ונפלאות ואין שום נפקא מינה אם עושים רצונו של מקום או שבוגדים בו ח"ו, או שאנו מבינים שלא יתכן שימשך המצב הזה של הנצחונות והנסים ונפלאות מאחר שאין לנו זכותים ואנו בריחוק כל כך גדול מאת ד' ית' ומדרך התורה הק' ונטמענו ונתערבנו בין הגוים ולמדנו ממעשיהם.

על כל פנים עלינו לדעת ברור מאד שהמצב של היום הרי זה מבחן גדול עבורנו לראות אם אנו מאמינים שיש דין ויש דין ואין העולם הפקר כי אם אנו מאמינים בכל זה אי אפשר שנהיה רגועים עם המצב ונברך את עצמנו בלבנו לאמר שלום יהיה לי אף על פי שבשירותי לבנו אנו הולכים וממלאים כל תאוות לבנו, ובזה מובן היטב למה מראים לנו מצב כזה של הצלחה ונסים בשעה שאין לנו זכותים, והוא בכדי שיהיה מקום להיצר הרע לבלבל דעתנו להיות רגועים ועל ידי כך יהיה המצב נסיון בעבורנו, ועל כן רק אם נוכיח כלפי שמיא עתה במבחן הזה שאנו מתעוררים מהרמז ואזהרה לשוב אל ד' ית' ולתורתו אזי נמנע את הפורענות שעלולה לבא ח"ו ונמתיק את הדין הקשה המתוח על העולם.

¹ והרי ברור הדבר שלא הגיע עדיין המצב לסוף ונסים המלחמה אף על פי שבשעת מעשה אפסי המלחמה, אבל הרי סוף כל סוף השונאים לא נכנעו ולא הרימו ידים ולא מתיאשים כלל מלהמשיך המלחמה אלא אדרבה מתכננים להתחזק שוב ולמלא שוב את אוצרותיהם עם נשק עוד יותר חזק ממה שעד עתה ולהתנפל עוד פעם ד"י ומצא שעדיין לא נגמר המלחמה כלל אף על פי שמכריזים שמפסיקים מללחום וכאמור שהרי זה רק ליתן להם זמן להתאושש ולחזור לעצמם לקבל כחות חדשים ויותר חזקים כדי להמשיך המלחמה וזה ברור.

² ובזה יובן שלכן אמר החתם סופר בזמנו במאורע הנ"ל שיש לדאוג וכו' כי הוא הכיר את בני עירו והבין שלא מצד ריבוי זכויותיהם נעשה הנס וההצלה ולכן הבין שזה אזהרה וכמבואר כאן, וכמו כן יש לנו גם כן להבין שהפעם הראו לנו מן השמים עוד יותר אזהרה מתמיד כי הפעם הגיעו הפצצות לתוך המקומות שעד עתה לא הצליחו להגיע (למקומות כל כך רחוקים) ואף על פי

בירור במצב הזמן ומצב המלחמה באה"ק

(מתוך גליון תהלות ישראל פ' מסעי תשע"ד)

א.

יש לתמוה על מה שרואים עתה במצב שאנו נמצאים בה בימים הללו דבר שהוא חידה שתומה בלתי מובנת והוא נגד השכל וההגיון, והוא מה שהחרדים מדברים בהערכה בהוקרה והכרת הטוב גדולה על הצבא של ממשלת הכופרים ורואים את הצלחתם במדה אדרבה, ולעומת זה מה שמדברים אצל החפשים הרי זה בהיפך מזה שאצלם אדרבה יש הרבה שכועסים על השלטון ועל הצבא על התנהגותם הבלתי נכון ועל התרשלותם והכשלונות שמאשימים אותם, ויש לתמוה מה זה ועל מה זה מה פשר הדבר הזה שהרי זה ההיפך ממה שצריך להיות שאנחנו היינו צריכים להסתכל עליהם בצורה שלילית עוד יותר מהחפשים ואיך נעשה הפוכי מטרותא.

והנה כל בעל הגיון פשוט רואה שהנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל והם כלומר הצבא לא עוזרים כלום אלא אדרבה מעת שנכנסו למלחמה ישנו כל יום יותר קרבנות ולולא זאת ולפני זה לא נפגע שום בן אדם, ואף על פי שירו כל כך הרבה טילים ובכל זאת רואים שכולם מגיעים שלא במקומם המדויק ולא נהרג אפילו אדם אחד מישראל מכל היותר מאלף טילים שכבר נשלחו עד שאחד מראשי מנהיגי הערבים שנשאל למה כל כך הרבה טילים לא הגיע כלום למקום המיועד וענה שעל פי הטכנולוגיא היותר משוכללת שיש להם היה צריך בוודאי להגיע בדיוק במקום שנשלחו ואין כאן הסבר על פי הטבע למה לא הגיע אלא סיבה היחידה לזה היא מפני שאלקיהם של ישראל אוהב אותם ושומר עליהם ושאלו אותו אם כן שאתם רואים שאלקיהם עוזר להם אם כן למה אתם ממשיכים ללחום ועל זה ענה שהם מחכים שיגיע רגע שאלקיהם יכעס עליהם ואז יוכלו להצליח נגדם וזה כדברי בלעם ממש.

והנה שומעים מפי הרבה חפשים שאומרים שרק יד' שומר עלינו והצבא לא עושה כלום ואיך אנחנו החרדים מאמינים ח"ו שיש כאן כח אנושי ומאמינים בכחי ועוצם ידי עוד יותר מהחפשים איך נהפך המצב שהחפשים רואים יותר את האמת שאין כאן כחי ועוצם ידי ודוקא החרדים רואים את הכחי ועוצם ידי הדמיוני ושומעים לאידם ביציאתם במלחמה לנקום בערבים, ועתונים החרדים מעודדים אותם להמשיך המלחמה ולנקום בהערבים דבר שמגרה שנאת כל האומות העולם נגדנו ושועה שאנו כזאבים מעוטי מספר נגד המונים של אריות

יידוע מה שכתב הרמב"ן סוף פר' בא שאין לאדם חלק בתורת משה רבנו עד שיאמין שאין שום (כח) טבע כלל וכו' והכל בגזירת עליון ע"ש ובמצב כזה שרוצים מן השמים לעורר אותנו לשוב אל ד' ולכן מראה לנו ד' ית' בפירוש שרק הוא יכול לשמור עלינו ומראה לנו איך שאנחנו נמצאים בסכנת אבדון ח"ו ולולא ד' שהיה לנו אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו, וזוה בא להזהירנו שנחזור בתשובה ונטהר את לבבנו מכל השקפות הפסולות והמסולפות ונתקרב בלבנו להקב"ה ולאמונתו ולשים בטחוננו רק בו ית' ולא לשים בטחוננו בבשר זרועו ולא נאמר עוד אלקינו למעשה ידנו, והנה במקום שעלינו להבין שזה אזהרה בשבילנו בעונותינו הרבים נהפוך הוא ואדרבה נופלים עוד יותר בפח היצר הרע לההיפך הגמור להאמין עוד יותר בכחי ועוצם ידי ולשכוח מד' ושאינו דין ואית דין ואין העולם הפקר, ועל ידי שמאמינים בכחי ועוצם ידי עלולים ח"ו לרדת עד דיוטא התחתונה כמו שכותב האור החיים הק' (דברים ח ט) שתחלת כניסת היצר הרע ללב האדם הוא בדבר הזה להאמין בכחו ועוצם ידו ומתוך זה יכול אחר כך להורידו עד דיוטא התחתונה עד לעבוד עבודה זרה ד"י.

ומי שחושב שהיום אנו בדרגא שאנו כל כך זכאים ואין לנו לפחד מן הקטרוג ומדת הדין על רבוי וגודל עונותינו היום אין זה כי אם פריקות עול מלכות שמים וחוסר אמונה שיש דין ודין ד"י ודבר זה בוודאי מסכן את כל הכלל על העתיד הקרוב ועל כן אפילו אם יגמר עתה המצב הזה בנצחון כביכול עם כל זה הרי זה מעורר פחד שמי יודע אם זה לא הנצחון האחרון כמו בזמן הבריונים שלפני החרבן שאחרי כל הנצחונות שלהם התקיים הפסוק אָבֹד תֵּאֱבֹדֶנּוּ מֵהָרַג' ומי יודע באיזה סכנה אנו נמצאים עתה והרי אנו רואים בעינינו הגדלת שנאת כל האומות העולם בכל מדינות העולם נגד בני ישראל שעולה ומחמיר מיום ליום ואנו יושבים בחיבוק ידים מלחזור ולשוב אל ד'.

ב.

יידוע מה שאחד מחברי הכנסת שלחא חרדי והוא הנציג של החסידים ודיבר בכנסת ואמר שצריכים לצאת למלחמה לנקום בהערבים ומה שכל המדינות שבעולם מתנגדים ליציאה למלחמה אין צריכים להתחשב בזה והזכיר על זה הפסוק בתורה ובגוים לא יתחשב ופירש הפסוק לפי הגיונו המסולף שהכוונה שלא להתחשב עם דעת כל הגוים.

ומזה יש לראות המצב שלנו שיהודי שנחשב חסיד יכול לומר מלים כאלה שזה מרידה גדולה באומות העולם בזמן הגלות¹ לפני הגאולה שלימה אשר על זה הושבענו מאת ד' ית' שלא למרוד באומות העולם בזמן הגלות, וחושך מזה אפילו אם תמצא לומר שהוא עם הארץ ואינו יודע ענין הג' שבועות אמנם איך מעיז אדם הדיוט לפסוק מתוך כריסו לסכן את כל הכלל, ואפילו בזמן הבית לא יצאו למלחמה בלי רשות מחכמי ישראל ומהאורים ותומים ואיך הדיוט קופץ בראש לקחת על עצמו אחריות להתיר דם של ישראל.

ובעונותינו הרבים איננו יחיד בדבר הזה אלא הרי הוא שליח צבור של הרבה מאד אנשים מתוך הכלל שהם נקראים חרדים גמורים והם הולכים גם כן בהשקפה זו ואפילו לא מתביישים לדבר כך, וכך אנחנו יורדים מירידה לירידה וסומכים ובוטחים יותר ויותר בכחם ועוצם ידם של הכופרים הללו ומזה יש לראות איך שעל ידי שמתרחקים מהשקפת התורה והאמונה יורדים לגמרי מהפסים ומאבדים אפילו את השכל ההגיוני הפשוט והתקיים בהם מה שאמרו חז"ל אין אדם חוטא אלא אם כן נכנס בו רוח שטות שהלא כל אדם בר דעת שלא נתעקם שכלו כמוהם (ואפילו ילד קטן) יכול להבין שהרי זה נגד כל הגיון לסמוך על הצבא המתי מספר שמוכנים בעזותם ללחום נגד כל העולם כולו ולא מפחדים לגרות את כל האומות העולם נגדם.

ויש לשים לב ולהבין שזוה שאנו כל כך שקטים ושנאנים מפני שבוטחים בכחם ועוצם ידם שיעברים בזה על אזהרה חמורה שבתורה כמו שכתוב (דברים ח יז יח) השמר לך פן תשכח את ד' וגו' ורם לבבך ואמרת בלבבך כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה... וזכרת את ד' אלקיך כי הוא הנותן לך כח וגו'.

ומי שמאמין בכח ד' ולא שם בשר זרועו לא יתכן להעלות על דעתו שד' ית' יעזור וישלח ישועתו לנו על ידי כופרים ורשעים ושונאי ומשניאי ד' כאלה, והנה הרחוקים ואפילו האומות העולם והערבים השונאים רואים שאין כאן כח אנושי אלא כח ד' לבד שהוא עושה את הכל ולא הצבא וכח ההגנה וכנזכר לעיל ואיך יתכן שאנשים שומרי תורה ומצוות עדיין לא רואים את זה.

ג.

אמנם התשובה וההסבר לענין הזה הוא כך כי המצב של היום זה מצב של בירור גדול שכל אחד קובע עתה מקומו איפה הוא שייך (וכמו שנתבאר במאמר ויתבררו) ולכן כל אלו אשר יעבור (שצריכים לעבור) תחת שבט הבקורת של הבירור עושין לו נסיון על ידי סמיית העינים שלא יראה את האמת גלוי וניתן לו ברירה לראות את השקר אם ירצה ולכן מי שבעומק לבו רוצה את השקר אשר אהוב לו פותחין לו ונותנים לו לראות השקר כאילו שזה ח"ו האמת ובכך יוצא הרקבון שבתוך לבו לאור והוא נתברר שהוא שייך לצד ההוא דהיינו הצד של השקר אשר בחר בו ומעתה יש להבין שענין זה לעבור תחת שבט הבקורת עתה ברגע זו שייך יותר לחרדים כי החפשים הכופרים למיניהם כבר עברו שבט הבקורת מזמן וכבר נתגלו קלונם ונתבררו לחלק שלהם אין להם צורך לקבל נסיון כדי שיתבררו¹.

ועוד יותר יש לדעת שבזמן כזה להרבה אנשים כבר אין להם בחירה כלל והיינו אלה שד' יראה ללבב שלהם שהרקבון כבר נמצא בתוך עומק לבם אזי במצב של בירור כמו עתה בעל כרחם יוצא עכשיו הרקבון הזה לאור בגלוי² שהענין הזה שהרבה מאבדים את הבחירה כנזכר בתקופה האחרונה הרי זה מחמיר והולך מכיון שאנו מתקבלים לדקות האחרונות של הבירור ואחרי זה יתחיל ימות המשיח שכבר לא יתקבלו בעלי תשובה (כלו) מי שלא יתחיל על כל פנים תשובתו לפני זה כמבואר כל זה בספרים הק'.

וכל תקופה קצרה מופיע נסיון חדש ובירור חדש שיוצא ומגלה רקבון שבלב שבכל אחד ואחד לאיפה ולאיזה צד הוא שייך אם לצד הטוב והקדושה או ח"ו

¹ שגם המצריים הגיעו לראות את כח ד' בשעה שנטבעו בים ומתו וכמו שכתוב בתורה שם (יד ט) ידעו מצרים כי אני ד' וגו' כי אם לאדם קשיוות והיצר הרע עצמו יודעים היטב כי ד' הוא האלקים וכאשר אין להם נגיעה נגד זה כח עצמו כמו שהגיע אברהם בניסיון אזי נמנע ממנו לראות את האמת לבחון אותו אם יגיע לזה בכח עצמו כמו שהגיע אברהם בניסיון ע"ה.

² זה דומה למה שכתוב בפרקי אבות (פרק ד משנה ה) כל המחלל שם שמים בסתר נפרעים ממנו בגלוי ופירש רש"י שם כלו' שמגלין קלונם לפני שמקבל עונשו כדי שידעו כולם על מה מקבל עונשו ולא יהיה חילול ד' כשיראו שהוא נענש כי היו מחשיבים אותו לצדיק ועל כן תחילת עונשו הוא שבעל כרחו מתגלה ויוצא קלונו החוצה.

¹ על הפסוק וזכרת את ד' וגו' ו"ל שם בתוכן דבריו תחילת תחבולות יצר האדם הוא להשכיחו דבר זה... אחרי זה... סופך שתשכח את ד' וסופך ללכת אחרי אלקים אחרים...

² ע"י לקמן הערה ה.

³ אמנם לכאורה צריכים להבין לפי זה שהחפשים כבר נתבררו ונפלו לגמרי לצד הרע אם כן איך הם רואים את האמת בהמצב את כח ד' ואפילו לפי מה שנאמר מכיון שאינם צריכים לעבור עכשיו את הבקורת אין צורך להיות נסתר מעיניהם מלראות את האמת בכל זאת במה הם זוכים לראות את כח ד' יותר מאנחנו כאשר הם כבר בצד הרע לגמרי, אך התשובה לזה היא שמה שהם רואים כאן את כח ד' אין זה נחשב לזכות להם כלל כי הרי זה דבר שבא להם בעל כרחם וכמו

לצד ההיפך והמצב הולך ומחמיר ולפי זה יהיה נקבע מי יהיה לו הזכות לישראל בגאולה שלימה ומי לא וכמו שכבר התבאר ביותר הרחבה במאמר הברור (בגלוינו על פר' השבע פר' מסעי ופר' עקב ובמאמר ועמך כולם צדיקים פר' ואתחנן).

והנה במצב של היום רואים ברור גדול כי שומעים אנשים מדברים דברי השקפה פסולה מנוגד לדעת התורה הק' ואמונה הטהורה שבמקום לראות גודל הסכנה שעומד למולנו מה שמזהירים אותנו מן השמים שמתגלה וכשיו מחשבת המון של השונאי ישראל במה שכבר תכננו והכינו היו לא תהיה, ולפי המצב חסר החשעה שלא יוציאו לפועל מחשבת המן להשמיד ולאבד ח"ו ואפילו החפשים והממשלת זדון הכופרים אומרים בפירוש אם ח"ו היה יוצא לפועל אזי ח"ו תוך שעה אחת לא היה נשאר ח"ו ופליט מכל המדינה מנער ועד זקן טף ונשים ד"י.

ד.

ועוד דבר חשוב נשכח מהחרדים היום שכל המדינה מיסודה הרי היא חתיכה דאיסורא וכפירה בד' ואיך יתכן לחשוב שיש להם זכות לנצח, ועוד איך יעלה על הדעת ושכל היותר פשוט ואיך יכול להיות שהקב"ה ישלח לנו ישועה דרך אנשים כאלו שנלחמים כל הזמן נגד ד' ונגד התורה הק' ודוקא עכשיו בתקופה זו שהם נלחמים נגד ד' והתורה הק' והאמונה ביתר שאת נגד כל דבר שבקדושה^ט, ועכשיו ישלח ד' ית' ישועתו דרכם, היכול להיות דבר כזה מתקבל על הדעת כלל.

ואם יטען הטוען הלא סוף כל סוף בעל כרחך רואים שהם רק מצליחים, והתשובה לזה היא שזה עצמו מה שזה נגד כל הגיון ושכל של יהודי מאמין בד' ובתורה הק' כי לא יתכן שיעשה ד' ית' מתורתו פלסתר ויעשה ישועה על ידי שונאיו ומשניאיו כנזכר ועם כל זה רואים איך שהם מצליחים כל כך, הרי זה בעצמו ההוכחה היותר גדולה שאי אפשר לחשוב אחרת אלא שהרי זה כמו שכתוב בתורה לגבי נביא השקר שבא אות משמים לחזק דבריו ללכת לעבוד עבודה זרה ח"ו (דברים יג ב) כי מנסה ד' אלקיכם אתכם לדעת הישכם אוהבים את ד' וגו' ולא עוזבים אמונתנו הטהורה אפילו בעת כזאת שההצלחה והשעה משחקת לעוברי רצונו, ועל כן דוקא האנשים האלה הכופרים בד' ובתורתו הק' ונלחמים נגדה הם הם נעשים השלוחים של הסטרא אחרא שמנסה להכשיל אותנו והם הם השלוחים לעשות לנו כל הנסיונות הקשים ולהפיל את כל העם בכדי למנוע אותם מלזכות להגאולה שלימה.

ולכן יש לנו לעמוד ולהתחזק איתן באמונתנו ואפילו אם יעמוד להם אותות משמים כאלה שיעמדו להם חמה ולבנה לא נתפעל ולא נעזוב את אמונתנו בד' ובתורתו הק', ובעת כזאת יש לזכור מה שאמר הרה"ק מרוזשין שלפני הגאולה שלימה יהיו נסיונות כאלו שכמו שבזמן אליהו הנביא ידה אש מן השמים לצד האמת להוכיח שד' הוא האלקים כמו כן לעומת זה תרד אש משמים לצד השקר, ובזה הנסיון הקשה נצטרך לעמוד לפני הגאולה שלימה ובזה יהיה הברור האחרון, ואשרי מי שיעבור בשלום הנסיונות הקשים הללו שבדואי הרי זה נסיון גדול מאד כאשר רואים דרכי רשעים צלחה ודרכי צדיקים אפילה וחשיכה, וכל אלו שיעמדו בזה הם אלו שיזכו לראות כל הנחמות שנבאו כל הנביאים שעתידיים להיות בהגאולה שלימה ברוב רחמים וחסדים אכ"ר.

ה.

והנה מצינו בחז"ל שבזמן שלפני החרבן בשעה שהבריונים רצו לצאת ללחום נגד הרומיים והיו גבורים אדירים והיו להם הרבה פעמים הצלחות גדולות נגד הרומיים ובכל זאת לא הרשה להם רבן יוחנן בן זכאי וכל חכמי ישראל לצאת

למלחמה ואמרו שאין לנו מספיק זכותים לנצח את האויבים ואף על פי שהיו להם להבריונים הרבה הצלחות מתחילה למעלה מדרך הטבע עוד יותר ממה שיש להם להבריונים של היום בכל זאת לא הסכימו חכמי הדור ואף על פי שעל פי ההגיון היו יותר בטוחים שינצחו את השונאים ממה שיש לבטוח היום בכחם של הבריונים של היום ובכל זאת לא התחשבו עם זה חכמי הדור כי אין אנו דנים על פי ההגיון ודרך הטבע אלא על פי רוחניות הדברים על פי האמונה בד' ובתורה הק'.

ולכסוף אחרי כל ההצלחות הגדולות ביותר והנפלאות שהיו להם להבריונים אז בזמן שלפני החרבן לבסוף יצא מה שיצא מהמלחמה ונצחו הרומיים לאכזבת והפתעת כולם וגלינו מארצנו וחרב בית מקדשנו ואנו בגלות עד היום כבר אלפיים שנה וכל זה מפני שלא נכנעו ולא עשו תשובה אלא התגאו בכחם ועוצם ידם ובטחו בזרוע של הבריונים ושמו בבשר זרוע ובעבור זה אנו סובלים עד היום, ואיך נחזור על טעותנו זה ח"ו עוד פעם עתה שאנו עומדים סמוך ונראה להגאולה שלימה מי יודע מה עלולים אנו להפסיד על ידי זה שלא יהיה עוד פעם גזירת שואה ח"ו וכמו שמראים לנו למה הערבים מתכוננים ובדרך הטבע אין זה רחוק ד"י.

על כל פנים יש לנו להבין שזה אזהרה ואולי זה אזהרה אחרונה לפני יום ד' הגדול והנורא ומלחמת גוג ומגוג וידוע מה שכתב החסד לאברהם שמעט מעט מזעיר ישארו אחרי מלחמת גוג ומגוג והרי מראים לנו מן השמים הסכנה לפנינו.

ידוע מה שאמר החז"ר המדינה היא טרייף (טריפה) והכלל היא שטריפה אינה חיה ולכן בוודאי שלא יהיה לו קיום, ואיך כל כך בטוחים עם קיומה של המדינה ולא מפחדים מדבריו הק' הללו שיבא יום ויתקיימו הדברים ומכיון שאין אנו יודעים מתי יגיע יום זה שתבטל יש לנו לחשוש תמיד אולי עכשיו יגיע רגע זה ומכל שכן בשעת סכנה שהכלל הוא כמו שאמרו חז"ל שהקטרוג מתעורר בשעת הסכנה ועוד מכיון שעתה הרי הם משתוללים ולוחמים נגד ד' ותורתו הק' אם כן לפי הכלל מה שכתוב לפני שבר גאון כלו' שלפני נפילת הקליפה הרי היא מתגברת ביתר שאת אם כן זה לבד מעורר חשש שעתה עוד מעט יגיע יומם ואם כן איך אנו בטוחים בכחם ועוצם ידם במעשה ידיהם שזה מעשה עשוי ואיך נהפכנו ח"ו להיות כמו סורי הגפן נכריה שכחנו כל השקפת התורה והאמונה ודברי חז"ל והרמב"ם ודברי גדולי תורתנו ומזלזלים בדבריהם הק'.

וכדאי להזכיר מה שמובא שיספר תלמיד החפץ חיים שפעם דברו לפניו בענין שהציונים בונים את ארץ ישראל ענה ואמר איך יכול להיות שיעלה על מחשבתו של יהודי מאמין שיתכן שיצא דבר טוב וזכות על ידם של האמרו חז"ל מגלגלין זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב ומכל שכן בענין של הגאולה אין מה לדבר בפרט בשעה שהם רשעים וכופרים בגלוי ואפילו לא מתביישים בזה וכי מרשעים אזי נלהב החפץ חיים ואמר לו לחפץ חיים הלא רואים סוף כל סוף שהם בונים איזי נלהב החפץ חיים ואמר מה אתם אומרים סוף כל סוף והתחיל להסתובב חוזר ושוב כולו תפוס שרעפים ואמר הנני מפחד לומר ואיני רוצה לומר עם כל זה אני אגיד את זה שהגוים יגרשום ויוציאום משם.

על כל פנים לסיכום הדברים עלינו להתעורר ולפחד מהאזהרה שמזהירים לנו מן השמים על ידי שמראים לנו להבין את הסכנה שעומד לפנינו ועלינו לזכור מה שכתב הרמב"ם שמי שאומר מקרה הוא מדרך הטבע הרי זה אכזרי כי בזה הרי הוא גורם קטרוג וסכנה לכל הכלל, הגיע הזמן להתעורר מתרדמתנו לשוב לד' ואולי יתעשת ד' לנו ויבטל כל הגזירות קשות מעלינו ומעל כל ישראל אכ"ר.

כמו שהעלו על לב אנשי פורטוגאל (בימי גלות שאנאי בשעה שעשו גזירת שמד והרגום במיתות משונות) ורצו (היהודים) להרים ראש ולהרגם וללכוד המלוכה (להנצל מכל אלה הגזירות) (והיה בידם כח זה) והיה שם זקן אחד ושאל (משמים) על ידי שם והשיבוהו (מן השמים) (הפסוק בשיר השירים ב ג) אם תעירו ואם תעוררו וגו' וכמו שפרשו חז"ל ג' שבועות השביעי הקב"ה את ישראל... וזה שאמר אל תתודע לרשות וכו' עכ"ל הק' ע"ש.

והנה פשוט הוא שלא נאסר לעשות פעולות להציל עצמו או את אחיו ישראל מיד גוי שרוצה להרגו או לפגוע בו ח"ו ומכל שכן שמוטר להשתדל דרך שלטון ומלכות הגוים של אותה מדינה אלא הכוונה שלא להציל עצמם בדרך שלטון ומלחמה, וכמו כן בדרך נקמה אחרי אונסה שכל זה הוא הרמת ראש ומרידה בגזירת גלותנו שנגזר עלינו מן השמים עד ירחם ד' עלינו ויגאלנו גאולת עולם וזה פשוט, ולכתחילה העצה לברוח כמו שכותב החפץ חיים הנ"ל.

ידוע דברי הגר"ח מבריסק (הגר"ח היה רגיל לחזור על הדברים תמיד) שכל מטרת הציונות היא לעקור את כל האמונה והתורה הק' מזרע ישראל ולהיות ככל הגוים עפ"ל, וזה מה שאנו רואים היום בתקופה זו שהם גאלים ביתר שאת את מחשבתם הרעה מה שעד עתה בהכרח הסתירו והיא קצת ב"ר רצו ללכוד את כל העם וגם את כל הנשיאים שבעם לרשתם כדי שיתמכו בהם והנה כתוב בניא (יחזקאל כ לב טז) אתם... אומרים נהיה כגוים וגו' חי אני נאם ד' אלקים אם לא ביד חזקה ובחמה פשוכה אמלוך עליכם.

הגליון נתנדב ע"י ידידנו הרה"ח ר' יוסף אביש העללער שליט"א
לרגל נשואי בתו הכלה ריזל בת טויבא תחי' עב"ג החתן דוד יהודה בן הרה"ח ר' רפאל אלימלך מאצען שליט"א
הקב"ה יעזור שוכות יוכי הרבים וזכותו של מורנו הרב זצוק"ל תעמוד לו ולמשפחתו להתברך בכל מילי דמיטב
ושהיווג יעלה יפה ויזכו לבנות בית נאמן בישראל ולראות מהם דורות ישרים וממכריים
החתונה תתקיים השבע פרשת נח ביום המישי באולם קאנטינענטל בווייליאמסבורג
שבת שבע ברכות תתקיים באולם קראסנא, 35 ווייליאמסבורג סטריט